

Sygn. akt VIII Ca 192/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Kończal (spr.)
Sędziowie:	SSO Włodzimierz Jasiński SSO Marek Lewandowski
Protokolant:	sekr. sąd. Natalia Wilk

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w G.

przeciwko W. A.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 20 stycznia 2016 r.

sygn. akt I C 1904/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

- a) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 23.366,09 zł (dwadzieścia trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt sześć złotych i 9/100) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 29 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,**
- b) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.569 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,**

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.569 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

/SSO Włodzimierz Jasiński/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Marek Lewandowski/

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił powództwo (...)w G. przeciwko W. A. o zapłatę i kosztami procesu obciążył powoda.

Powód (...)z siedzibą w G. reprezentowany przez radcę prawnego B. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej W. A. na rzecz powoda kwoty 23.366,09 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości kredytu lombardowego NBP, która na dzień wniesienia pozwu wynosi 12 % w skali roku od kwoty 23.366,09 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana W. A. wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że zawarła kilka umów o pożyczkę z (...) Bank S.A., jest prowadzona egzekucja i nadal ma zajęcia komornicze.

Rozstrzygnięcie poprzedzały następujące ustalenia Sądu Rejonowego:

Powód nabył roszczenia od osoby trzeciej ((...)tj. (...) Bank S.A.), na dowód czego przedłożył: 1) wyciąg z rejestru przedsiębiorców (...) Bank S.A., 2) zawiadomienie o przelewie, 3) „Rozporządzającą umowę sprzedaży wierzytelności” zawartą w dniu 27.04.2012r. wraz z podpisami poświadczonymi notarialnie oraz listą wierzytelności, na której ujęto wierzytelność w kwocie 16.756,81 zł wynikającej z umowy nr (...) zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem, na którą to powód się powołuje w pozwie i dalszych pismach procesowych. Postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze prowadzone było do dnia umorzenia na podstawie dwóch Bankowych Tytułów Egzekucyjnych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności, a wystawionych przeciwko pozwanej, w tym BTE z dnia 18.08.2009r. o nr (...) oraz BTE z dnia 03.09.2009r. o nr (...). Tytuły te zostały wystawione w związku z niewywiązywaniem się przez pozwaną z zawartych umów kredytowych.

Sąd Rejonowy wskazał, że pozwaną z pierwotnym wierzycielem, tj. (...) Bank S.A., łączyło kilka umów kredytowych, co potwierdza również pozwana. W żadnym z przedmiotowych tytułów wykonawczych nie określono jednak, czy dochodzona pozwem należność główna wynikała z rzeczonyj umowy bankowej o nr (...). Z Bankowego Tytułu Wykonawczego o nr (...) wynika jedynie, że niespłacone odsetki naliczone były od należności głównej od dnia 29.11.2007r., a więc nie na podstawie rzeczonyj umowy, o którą powód opiera swoje roszczenie dochodzone pozwem. Aktualnie postępowanie egzekucyjne już nie toczy się, gdyż wobec nieuzyskania przez powoda jako cesjonariusza wierzytelności klauzuli wykonalności na swoją rzecz na mocy art. 788 § 1 k.p.c., postanowieniem komorniczym z dnia 07.08.2012 r. zostało umorzone.

W ocenie Sądu Rejonowego, powód udowodnił, że dokonano na jego rzecz cesji wierzytelności tej spółki, w tym należności wobec pozwanej, nie udowodnił natomiast wysokości dochodzonego roszczenia. Dokumenty załączone do pozwu w żaden sposób nie pozwalają na zweryfikowanie, czy kwota dochodzona pozwem jest zasadna. Powód nie przedstawił bowiem umowy bankowej zwartej w dniu 23.11.2007r. pomiędzy pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A a pozwaną, mimo iż został do tego dwukrotnie zobowiązany pod rygorem zastosowania skutków z art. 233 § 2 k.p.c. Dokument załączony do pisma procesowego powoda z dnia 25.05.2015r. zwany „Umową o kredyt gotówkowy oraz o Limit i Kartę (...)” w żaden sposób nie pozwala na zweryfikowanie, czy kwota dochodzona pozwem jest zasadna. Przedmiotowy dokument nie jest bowiem w rzeczywistości umową o pożyczkę zawartą w dniu 23.11.2007r. przez pozwaną z (...) Bank S.A. o nr (...), o przedłożenie której powód był wzywany, bowiem złożona umowa opatrzona została innym numerem, tj. (...), a więc innym niż podawany przez powoda w pozwie i w dalszych pismach procesowych. Nadto, z załączonej umowy wynika, że została zawarta w dniu 29.11.2007r., nie zaś w dniu 23.11.2007r., jak twierdzi powód. Z załączonych dokumentów nie wynika zatem, jaka czynność prawna jest źródłem zobowiązania pozwanej, i co więcej - jak zostały naliczane odsetki (tj. od jakich konkretnie dat, kwot, za jaki okres i w jakiej wysokości), a także jak zostały obliczone należności z tytułu kapitału i co się na nie składa (ile pozwana otrzymała pieniędzy, ile i kiedy miała oddać i kiedy, ile oddała i jak ewentualne wpłaty zostały zarachowane). Powód nie wykazał

w tym zakresie żadnej inicjatywy poprzestając jedynie na swoim oświadczeniu złożonym w piśmie procesowym z dnia 25.05.2015 r. Oświadczenie strony powodowej zatem, że należą się jej od pozwanej oznaczone sumy pieniężne, nie jest wystarczające do uwzględnienia powództwa. Również analiza dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych Km 1132/10 sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego Dariusza Zimnego z wniosku (...), a następnie – jego następcy prawnego (...) Bank S.A., przeciwko dłużniczce W. A., nie wyjaśniła wątpliwości związanych z przedmiotową kwestią. Wobec powyższego, brak było podstaw do przyjęcia, że powodowi należy się kwota 23.366,09 zł, albowiem Sąd nie był w stanie ustalić, o jaką umowę bankową chodzi. Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy na podstawie art. 353 § 1 k.c. oddalił powództwo i obciążył powoda kosztami jako stronę przegrywającą.

Apelację od tego wyroku złożył powód zaskarżając wyrok w całości i zarzucając :

1. naruszenie art. 233 k.p.c. polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i wyrażające się w sprzecznym z zasadami logicznego wnioskowania i zasad doświadczenia życiowego uznaniu przez sąd:

- iż wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie stanowi wiarygodnego dowodu na przejście wierzytelności, podczas gdy księgi rachunkowe funduszu podlegają kontroli Komisji Nadzoru Finansowego, a więc stanowią wiarygodny dowód na poprawność zawartych w nim danych, w szczególności w sytuacji kiedy pozwany nie kwestionował cesji wierzytelności na powoda; - iż wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie stanowi wiarygodnego dokumentu na przejście wierzytelności podczas, gdy dowody prywatne korzystają z domniemania autentyczności oraz domniemania, że osoba, która dokument podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie;

2. naruszenie art. 328 k.p.c. § 2 k.p.c. poprzez brak uzasadnienia podstawy faktycznej oraz przyczyn dla którego Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej wyciągowi z ksiąg rachunkowych powoda, poza ogólnikowym stwierdzeniem, że nie stanowi on dokumentu urzędowego;

3. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez mylne przyjęcie przez Sąd I Instancji, iż powód nie przedłożył do akt sprawy umowy, na podstawie której dochodzi roszczenia od strony pozwanej;

4. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, iż w związku z częściową spłatą przez pozwanego zaciągniętej pożyczki i braku przedstawienia rozliczenia tych wpłat nie można zweryfikować wysokości roszczenia, podczas gdy sposób zachowywania wpłat wynika bezpośrednio z treści zawartej umowy, a nadto wysokość roszczenia można było ustalić w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny, w którym szczegółowo wskazano daty naliczania składowych zadłużenia, a także w oparciu o przeprowadzone dowody z akt postępowania egzekucyjnego. Powyższe zostało również wyjaśnione przez powoda w piśmie procesowym z dnia 25.05.2015 r. w którym to piśmie dokonał sprecyzowania dochodzonego roszczenia wraz z wyszczególnieniem za jaki okres oraz na jakiej podstawie dochodzi zapłaty od strony pozwanej.

W oparciu o powyższe zarzuty, wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i:

a) orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu;

b) zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych za I i II instancję;

względnie o:

2) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i pozostawienie temu sądowi orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja była uzasadniona.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, że pozwana zawarła kilka pożyczek z (...) Bankiem S.A., ale kiedy pracowała i otrzymywała rentę, spłacała należności, a gdy straciła pracę, nie była w stanie dalej spłacać. Sąd Okręgowy ustalił też, że były prowadzone przeciwko pozwanej postępowania egzekucyjne, pozwana ma nadal zajęcia komornicze, obecnie po odciążeniu kwoty 329,50zł otrzymuje emeryturę w kwocie 770zł., ma orzeczenie o niepełnosprawności, choruje na łuszczycę i nie może podjąć pracy. Były to okoliczności bezsporne, pozwana podała te fakty, a powód im nie zaprzeczył.

Pozwana nie kwestionowała, aby powodowi przysługiwało roszczenie w kwocie 23.366,09zł z tytułu umowy pożyczki zawartej z (...) Bankiem nabytej w drodze cesji. Aktualne zadłużenie pozwanej wynosi zatem 23.366,09zł. Okoliczność ta, co należy podkreślić, była bezsporna między stronami. Wbrew bowiem wywodom Sądu I instancji, pozwana nie kwestionowała żadnej z okoliczności faktycznych powołanych przez powoda w pozwie i piśmie procesowym z dnia 25 maja 2015r. Pozwana, która stawiała się na jedyną rozprawę wносиła o oddalenie powództwa jedynie z uwagi na bardzo trudną sytuację materialną i posiadane jeszcze inne zobowiązania, nie twierdziła, że spłaciła w całości należności wynikające z umowy kredytowej, że nie posiada niespłaconego zobowiązania wobec powoda, czy też, że jest ono w innej kwocie niż dochodzona w niniejszym postępowaniu. Należało wobec tego uznać, że są to okoliczności bezsporne, które nie wymagają dowodu.

Zgodnie bowiem z art. 229 k.p.c. nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Natomiast w myśl art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Oznacza to, że w okolicznościach niniejszej sprawy prowadzenie postępowania dowodowego w zakresie, jakiego oczekiwał Sąd I instancji nie było konieczne dla uwzględnienia powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego, materiał dowodowy przedłożony przez powoda pozwalał na ustalenie, iż wierzytelność w kwocie dochodzonej w niniejszym postępowaniu istnieje i jest wymagalna względem pozwanej. Nabycie wierzytelności przez powoda nie budziło wątpliwości Sądu I instancji. Wątpliwości budziła wysokość dochodzonego roszczenia. Powód przedłożył dowód w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych na dowód nabycia przez powoda przeciwko pozwanej wierzytelności i że wynikała ona z umowy z dnia 27 listopada 2007r. Sąd Rejonowy wskazał, że wyciąg ten nie ma mocy dokumentu urzędowego tj. nie stanowi dowodu tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone, ma jedynie moc dokumentu prywatnego, z czym należy się zgodzić. Trudno natomiast podzielić zapatrywanie Sądu I instancji, że wyciąg ten jest dokumentem niewiarygodnym, gdyż „został sporządzony przez powoda i w dodatku na potrzeby procesu z pozwaną”. Tego stanowiska nie da się obronić w sytuacji, gdy pozwana nie kwestionowała prawdziwości tego dokumentu, nie kwestionowała żadnych okoliczności wynikających z doręczonych jej dokumentów i wreszcie, nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia. Powód wyjaśnił w postępowaniu apelacyjnym, z czego wynikała różnica w oznaczeniu numeru umowy i w dacie zawarcia umowy kredytowej. Powód wskazał datę 23 listopada 2007r. jako datę zawarcia umowy z dnia 29 listopada 2007r. pomyłkowo. Data 23 listopada 2007r. była datą sporządzenia projektu umowy. Natomiast różnica w numerze umowy wynika z faktu, iż wskazywany przez powoda numer umowy jest numerem modulo używanym przez poprzednika prawnego powoda do oznaczania wierzytelności i jest on używany zamiennie z numerem (...).

Biorąc powyższe pod uwagę, należało uznać, że słuszny był zarzut skarżącego, że Sąd I instancji popełnił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że powód nie wykazał wysokości dochodzonej wierzytelności od pozwanej. Wprawdzie słusznie wskazał Sąd I instancji, że powód był reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, od którego wymagać należy podwyższonego poziomu staranności przy wykonywaniu zlecenia, albowiem zawodowo trudni się świadczeniem pomocy prawnej, a profesjonalizm ten winien się przejawiać w dbałości o prowadzenie sprawy z wykorzystaniem wszystkich dopuszczalnych prawem możliwości, w tym podejmowanie czynności procesowych starannie, a w niniejszej sprawie pełnomocnik dwukrotnie był wzywany do złożenia przedmiotowej umowy o pożyczkę, czego nie wykonał, jednakże w okolicznościach faktycznych niniejszej

sprawy fakt ten nie mógł przesądzać o uznaniu bezzasadności dochodzonego roszczenia. Złożenie umowy pożyczki nie było konieczne wobec niekwestionowania wysokości należności przez pozwaną.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, iż powództwo było uzasadnione w całości, dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu za I i II instancję orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą w całości.

/SSO Włodzimierz Jasiński/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Marek Lewandowski/